

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE KLOK EN DE KLEPEL

Religieuze westernkomedie in drie bedrijven

door

Ton Fontaine

1880

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1998

Nr. 2549

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk DE KLOK EN DE KLEPEL op te voeren moet de naam van auteur Ton Fontaine vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1998/0220/056
ISBN 978-90-385-0607-4

© 1998 Toneelfonds J. Janssens/Ton Fontaine
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 dames – 6 heren)

ZUSTER EETSIA : Kokkin van het klooster

ZUSTER PORTIERIA : Portier van het klooster

ZUSTER AMORIA : Jong ondeugend zustertje

MOEDER OVERSTE : De bazin van het klooster

OLD MACK : (Uitspreken Oolt Mek.) Trapper en werkloos verkenner voor het leger

BILLY : Onbetrouwbare handelaar

BOBBY : Tweelingbroer van Billy, is geen haar beter dan broerlief

MANESCHIJN : Mooie jonge indiaanse juffrouw

SERGEANT O'HARA : Onderofficier van het Amerikaanse-leger

DON ALFREDO : Is hij de hoofdman der Bandoleros?

PETER OLIE : Cowboy op zoek naar een oliebron.

1880
DECOR

De hal van een klooster. Links en rechts zijn gotische bogen zonder deur, welke de in- en uitgangen vormen. Links ziet men door de boog heen de kloostertuin, rechts de bibliotheek. In de achterwand in het midden is een deur, deze voert naar buiten. In de deur zit een overdreven groot sleutelgat. Naast de deur hangt een grote koperen bel, die van buitenuit bediend wordt. Aan de wand hangt natuurlijk een crucifix. Er staan een paar grote kaarsen in koperen kandelaars en links in het midden van het vertrek staat een tafeltje met daarop een gouden klok.(Bel). Rechts in het midden is een ronde, gemetselde put. Op de rand van de put staat een akertje (Ouderwetse emmer aan een lang touw.) Tegen de wanden staan een paar stoelen.

KLEDINGADVIES

MOEDER OVERSTE : Een iets oudere vrouw. Gekleed in habijt, volgens de kloosterregels van die tijd (circa 1870.). Aan haar ceintuur hangt een rozenkrans.

ZUSTER EETSIA : Klein dik zustertje. Gekleed in habijt, ze draagt geen kapje op het hoofd maar een koksmuts. Aan haar ceintuur hangt een rozenkrans.

ZUSTER PORTIERIA : Lange magere vrouw. Gekleed in habijt, ze draagt een klein kapje op het hoofd. Aan haar ceintuur hangt geen rozenkrans, maar een grote sleutel (circa 25 à 30 centimeter.)

ZUSTER AMORIA : Leuk zustertje. Haar habijt is iets korter dan bij de anderen. Ze draagt haar kapje een beetje schuin koket op het hoofd. In plaats van een rozenkrans aan haar ceintuur, heeft ze op deze plaats ze een springtouw met houten handvatten.

OLD MACK : Trapper. Gekleed in een leren pak met franjes. Op zijn hoofd heeft hij een wasberen muts en om zijn hals draagt hij een ketting van berenklauwen. Hij is bewapend met een groot jachtgeweer, een revolver in een holster en een groot kapmes. Hij draagt mocassins i.p.v. laarzen. Voor zijn linker oog zit een zwarte lap. Hij is ongeschoren.

BILLY en BOBBY : Zijn beiden precies eender gekleed naar de mode van circa 1870. Donkere burger-kostuums zoals riverboatplayers droegen, met glimmende laarzen (zonder sporen). Ze dragen geen wapens, wel een keurige hoed. Onder hun pak hebben ze een kleurige vest aan. Het is het enige, dat bij beiden verschillend van kleur is. Uiteraard hebben ze een overhemd met rouches aan en dragen een klein western-strikje. Ze zijn ook eender geschminckt en hebben beiden een klein Clark Gable-snorretje.

MANESCHIJN : Leren jurkje met franjes. Kort rokje. Jurkje versierd met lichtblauwe en witte figuurtjes, zoals indianen meisjes altijd dragen in slechte westerns en in musicals. Om het haar een kleurige hoofdband zonder adelaarsveer.

SERGEANT O'HARA : Blauw uniform. Hij draagt een petje met klep, zoals men dat destijds (circa 1870) bij het Amerikaanse leger droeg. Brede koppel met pistooltas (met klep), laarzen met sporen. Op de zijkanten van zijn broek een brede gele bies. Sergeantstrepen. Sabel, en om zijn hals een in een punt gevouwen gele halsdoek.

PETER OLIE : Geheel in het zwart geklede man, (Geen outlawtype.) met cowboyhoed, revolver en laarsen. Hij heeft een mouwloos vest aan en in plaats van een halsdoek draagt hij een klein strikje.

DON ALFREDO : Mexicaan, compleet met hangsnor, grote hoed, patroongordels en revolvers. Laarsen met stiksels en sporen.

KORTE INHOUD

Het stuk verplaatst ons naar een nonnenklooster in het zuid-westen van de Verenigde Staten, anno circa 1870. In die tijd waren nonnen en paters Heiligen en desperados en struikrovers het uitschot der maatschappij. Het leger zat daar tussenin. Op het kloosterterrein wordt olie gevonden en natuurlijk is het ingenieusbureau Schmidt, Schmidt en Schmidt er als de kippen bij om van deze olierijkdom een graantje mee te pikken. Het klooster van de zusters van Geven en Nemen heeft niet alleen een oliebron, ze bezitten ook een Heilige klok. Deze is van puur goud. En dat is natuurlijk interessant voor de antiekhandelaren, de gebroeders Billy en Bobby. Het jongste zustersje in het klooster, zuster Amoria heeft genoeg van het bidden en mediteren en wil graag een avondje gaan stappen in de stad. Dit alles maakt het leven van de moeder overste er niet gemakkelijker op. Maar maak U niet ongerust. Het komt allemaal goed!

E E R S T E B E D R I J F

(Wanneer het doek opgaat is het toneel verlaten. Men hoort Gregoriaanse gezangen op de achtergrond. Van rechts komt de moeder overste op, gevolgd door zuster Portieria en zuster Amoria. Ze zijn in gebed verzonken. Ze lopen een rondje om de put heen en daarna om de klok en verdwijnen dan weer door de tuinuitgang links.)

ZUSTER EETSIA : *(Komt ook van rechts op. Heeft een koksmuts op en een schort voor. Ze heeft een koekenpan in de hand.)* Heilige Moeder nog aan toe, blijven die rondjes lopen vandaag. Ik zou wel eens willen weten, wanneer ik met het eten kan beginnen. Uitgerekend nu ik pannenkoeken wil bakken omdat zuster Portieria jarig is. Het huidige kloosterleven is ook niet alles hoor.

MOEDER OVERSTE : *(Komt met haar gevolg van links op, ze lopen weer hun rondje om de klok en de put.)* Opzij mijn kind, gij staat ons in de weg.

ZUSTER EETSIA : Maar Moeder, ik kom vragen wanneer ik kan beginnen met pannenkoeken bakken.

MOEDER OVERSTE : Terstond, mijn kind. *(Rechts af.)*

ZUSTER PORTIERIA : Terstond zuster Eetsia. *(Rechts af.)*

ZUSTER AMORIA : Terstond zuster Eetsia. *(Rechts af.)*

ZUSTER EETSIA : Terstond zuster Eetsia, terstond zuster Eetsia, terstond mijn kind. Daar wordt je toch niet goed van. Ze denken zeker dat die pannenkoeken zomaar vanzelf op tafel komen. Ja, het zijn nog echt van die ouderwetsen, die in wonderen geloven. *(Tegen de crucifix:)* Sorry hoor, ik liet me even gaan.

MOEDER OVERSTE : *(Komt met haar gevolg van rechts op en lopen weer hun rondje om de put en de klok.)* Opzij mijn kind, gij staat ons in de weg.

ZUSTER EETSIA : Maar lieve moeder, ik wil toch alleen maar weten, of ik al kan beginnen met pannenkoeken bakken.

MOEDER OVERSTE : Terstond, mijn kind. *(Links af.)*

ZUSTER PORTIERIA : Terstond zuster Eetsia. *(Links af.)*

ZUSTER AMORIA : Terstond zuster Eetsia. (*Links af.*)

ZUSTER EETSIA : Nou ja, dan wachten we nog maar weer een rondje. (*De deurbel klingelt.*) Hé, we krijgen bezoek. Hopelijk is het mannenbezoek. Mannen brengen altijd leven in de brouwerij. (*In de richting van de deur.*) Wie is daar?

PETER OLIE : Ik ben het, Mr. Olie. Om precies te zijn Mr. Peter J. Olie.

ZUSTER EETSIA : Mr. Peter J. Olie?

PETER OLIE : Ja, Peter Olie. Is dat zo gek dan?

ZUSTER EETSIA : Nee, gek is het niet, maar wie heet er nou Peter Olie.

PETER OLIE : Ik. Ik heet Peter Olie en ik kom hier namens het Ingenieursbureau Schmidt, Schmidt en Schmidt.

ZUSTER EETSIA : Ik zal even zuster Portieria roepen, zij heeft de sleutel.

PETER OLIE : Dat is zeer attent van U, ik wacht.

MOEDER OVERSTE : (*Komt met haar gevolg van links op en lopen weer hun rondje om de klok en de put.*) Opzij mijn kind, gij staat ons in de weg.

ZUSTER EETSIA : Lieve moeder, er staat een vreemdeling aan de deur. Hij heet Peterolie of zo iets en hij komt van een bureau, maar hoe dat heet weet ik niet, want hij stottert nogal. (*De processie blijft staan, de muziek stopt.*)

MOEDER OVERSTE : Een vreemdeling, zeg je. Dat komt niet al te vaak voor. We zullen hem binnenlaten. We gaan toch zo eten, dan kan hij meteen een vorkje meeprikken. Zuster Portieria, doe Uw werk.

ZUSTER PORTIERIA : Ja, lieve moeder. (*Ze pakt haar sleutel van haar ceintuur en opent de deur.*) Komt U binnen vreemdeling, Hoe was ook alweer Uw naam?

PETER OLIE : (*Komt binnen.*) Goedendag dames. Mijn naam is Mr. Olie. Om precies te zijn Mr. Peter J. Olie.

MOEDER OVERSTE : Mijnheer Olie. Peter J. Olie?

PETER OLIE : Ja, Peter Olie. Ik heet Peter Olie en ik kom hier namens het Ingenieursbureau Schmidt, Schmidt en Schmidt.

ZUSTER AMORIA : Wat een ge-Schmidt.

MOEDER OVERSTE : Lieve zuster Amoria, we nemen natuurlijk wel de huisregels in acht. Ook als er mannenbezoek is.

ZUSTER AMORIA : Ja, moeder.

MOEDER OVERSTE : Het lijkt mij zinnig, dat jullie allemaal naar de eetzaal gaan. Ik kom dan na, met mijnheer Schmidt.

PETER OLIE : Olie, Peter Olie is de naam. Ik werk voor het ingenieursbureau Schmidt, Schmidt en Schmidt

MOEDER OVERSTE : Ja, dat zeg ik. Mijnheer Olie.

ZUSTER PORTIERIA : U hebt mij niet meer nodig, moeder?

MOEDER OVERSTE : Nee, dank U wel mijn kind, ik red mij wel.

ZUSTER PORTIERIA : Kom, dan gaan we. *(De zusters gaan rechts af.)*

MOEDER OVERSTE : Alvorens ik U uitnodig voor een kleine eenvoudige maaltijd, zullen we eerst even ter zake komen. Wat kan ik voor U doen heer Olie?

PETER OLIE : Mevrouw, het ingenieursbureau Schmidt, Schmidt en Schmidt heeft mij hiernaartoe gezonden om te onderzoeken of hier misschien olie in de grond zit.

MOEDER OVERSTE : Hier in de grond onder het klooster van de zusters van Geven en Nemen?

PETER OLIE : Ja, mevrouw. *(Hij haalt een landkaart uit zijn binnenzak en wijst iets aan.)* Wanneer mijn gegevens kloppen, zou hier in het klooster of ergens in de kloostertuin een olieput moeten zitten.

MOEDER OVERSTE : Een olieput? Nou een waterput hebben wel wel, dat is deze hier.

PETER OLIE : En het water uit deze put smaakt niet naar olie?

MOEDER OVERSTE : Nee, ik heb van onze zusters tot op heden geen klachten gehoord.

PETER OLIE : Vreemd. *(Hij kijkt nogmaals op zijn kaart en begint dan het vertrek "uit te stappen".)* Ik snap er niets van. Het zou hier moeten zijn. Deze put staat precies op de plek, waar volgens mijn gegevens olie moet zitten.

MOEDER OVERSTE : Mijnheer Olie, het spijt me, maar ik kan U dan niet verder helpen. Mag ik U aan tafel nodigen. Ik beschouw het gesprek hierbij ten einde.

PETER OLIE : Ik dank U heel hartelijk voor Uw uitnodiging, maar uit tijdgebrek, moet ik Uw vriendelijke invitatie helaas afslaan. Mag ik tot slot nog een paar gegevens over U en Uw klooster noteren?

MOEDER OVERSTE : En waar zou dat goed voor kunnen zijn?

PETER OLIE : Ik moet een rapportje schrijven voor mijn opdrachtgevers het ingenieursbureau Schmidt, Schmidt en Schmidt.

MOEDER OVERSTE : Nou, vooruit dan maar, maar maak het niet te lang, want anders worden mijn pannenkoeken koud.

PETER OLIE : (*Neemt uit zijn zak een bloknootje en een potlood en noteert.*) Mevrouw, hoe is de naam van dit klooster?

MOEDER OVERSTE : Dit is het klooster van de zusters van Geven en Nemen.

PETER OLIE :nemen. Dat heb ik. En hoe is Uw naam?

MOEDER OVERSTE : Ik ben de moeder Overste.

PETER OLIE : Ja, maar hoe heet U, hoe noemt men U.

MOEDER OVERSTE : Men noemt mij moeder. Soms lieve moeder. Mijn religieuze naam is zuster Antonia. Ik heet officieel Petronella, maar als kind noemde ze me Tonny. En voordat ik in het klooster ging heette ik enige tijd Loeloe....., eh, dat doet er niet toe. Bent U nu tevreden?

PETER OLIE : Ja, zeer tevreden. Ik dank U heel hartelijk voor Uw informatie. Dag mevrouw.

MOEDER OVERSTE : Dag mijnheer Olie, doe de hartelijke groeten aan mijnheer Schmidt.

PETER OLIE : Ik zal de heren Schmidt de groeten van U doen. (*De moeder overste laat hem uit en roept om zuster Portieria.*)

MOEDER OVERSTE : Zuster Portieria. Hallo, zuster Portieria! Kunt gij de voordeur weer op slot doen?

ZUSTER PORTIERIA : (*Komt aangesneld.*) Natuurlijk moeder. (*Ze draait de deur op slot.*)

De moeder overste en de zuster willen rechts afgaan. Op dat moment komt zuster Amoria van rechts op. Ze heeft een springtouw en huppelt al zingend van: "Inspin, de bocht gaat in, etc." het toneel op. Dan blijft ze staan.)

ZUSTER AMORIA : Moeder, wat kwam die man doen?

MOEDER OVERSTE : Foei, zuster Amoria, gij moogt niet zo nieuwsgierig zijn. Wanneer het bezoek van mijnheer Olie voor U belangrijk is, zal ik daar gelegener tijd wel mededelingen over doen. Vooruit schiet op. Ga pannekoeken eten.

ZUSTER AMORIA : Ja, lieve moeder. *(Gaat "Inspin de bocht gaat in," weer rechts af.)*

MOEDER OVERSTE : Er is toch altijd wat met die jonge zustertjes. Ik moet haar nodig een onder handen nemen. Dit gaat te ver.

ZUSTER PORTIERIA : Ach moeder, ze is niet zo kwaad, maar nog een beetje onbezonnen.

MOEDER OVERSTE : Ik weet het, ik weet het, maar toch..... *(Op dit moment klingelt opnieuw de deurbel.)* Wat krijgen we nou weer?

ZUSTER PORTIERIA : Of er komt jaren achtereen niemand voorbij, of ze lopen de deur plat.

MOEDER OVERSTE : *(In de richting van de deur.)* Wie is daar? Hebt ge iets vergeten, mijnheer Olie?

OLD MACK : *(Van achter de deur.)* Nee ik ben mijnheer Olie niet, die kwam ik net tegen. Ik ben het, Old Mack.

MOEDER OVERSTE : Old Mack, wat een rare naam. En wat komt gij doen vreemdeling?

OLD MACK : Ik vraag U om een hapje eten en een zacht bed. Ik ben al wekenlang alleen onderweg door de prairie en ik heb al dagen niets gegeten.

MOEDER OVERSTE : Arme stakker. Heb een ogenblikje geduld, ik roep zuster Portieria. Zij heeft de sleutel.

OLD MACK : Dank U zuster. Ik wacht.

MOEDER OVERSTE : *(Fluistert.)* Wat doen we? Zullen we hem binnen laten?

ZUSTER PORTIERIA : Ja, ik denk dat we hem niet buiten kunnen laten. Of....?

MOEDER OVERSTE : Het is al goed, doe maar open. (*Luid.*) Ah, daar is zuster Portieria al met de sleutel. Zuster, er staat een vreemdeling voor de deur. Hij heeft honger en wil graag naar bed. (*Zuster Amoria verschijnt in de deuropening rechts en kijkt om het hoekje.*)

ZUSTER AMORIA : Zei hij ook met wie?

MOEDER OVERSTE : Foei, zuster Amoria, denk niet altijd aan aardse geneugten. Zuster Portieria, laat de vreemdeling binnen.

ZUSTER PORTIERIA : Ja, lieve moeder, ik ben al onderweg. (*Ze neemt de sleutel van haar ceintuur en maakt de deur open. Old Mack komt binnen.*)

OLD MACK : Goedendag dames, mijn naam is Old Mack. Tot voor kort was ik verkenners voor het leger. Helaas is het garnizoen in Fort Marbella opgeheven, zodat ik nu in de WW loop.

MOEDER OVERSTE : Welkom vreemdeling. Welkom bij de zusters van Geven en Nemen. We zullen U voor de komende vierentwintig uur als onze gast beschouwen. Wij zullen U spijzen en voor de nacht zal U een zachte legerstede ter beschikking gesteld worden.

ZUSTER AMORIA : (*Komt nu geheel binnen.*) Hij kan wel bij mij slapen.

ZUSTER PORTIERIA : Waarom bij U, zuster Amoria, is mijn bed soms niet goed genoeg?

ZUSTER EETSIA : (*Verschijnt in de deuropening.*) En wat te denken van mijn warme holletje?

MOEDER OVERSTE : Zusters, ge zult niet zulke onzin uitkramen. Het is hier een klooster en geen hotel en al helemaal geen huis van lichte zeden. Hoe is ook weer Uw naam vreemdeling?

OLD MACK : Mack, Old Mack. Tot voor kort was ik verkenners voor het leger. Helaas is het garni.....

MOEDER OVERSTE : Uw levensloop is ons inmiddels bekend. Zuster Eetsia, hoe staat het er voor met de pannekoeken?

ZUSTER EETSIA : Lieve Moeder, ik heb gewacht met bakken, tot de gebedsronde ten einde was. Het deeg is klaar en de tafel is al gedekt. Ik zal nu direct aan het werk gaan.

MOEDER OVERSTE : Zuster Eetsia, dat lijkt mij een goed idee. (*Zuster Eetsia rechts af.*) Mijnheer Old Mack, hebt gij nog bagage bij U en behoeft Uw paard misschien verzorging?

OLD MACK : Ik heb slechts een zadeltas. Deze bevat vuile onderbroeken. Wanneer U mij toestaat, zal ik hem binnenhalen. En eh, mevrouw Moeder heeft U ook nog een onderkomen voor mijn vriend De Zwarte Duivel?

ZUSTER PORTIERIA : (*Maakt kruisteken.*) Heilige Maria. Broeder Mack, ge zijt hier in een klooster hoor.

OLD MACK : De Zwarte Duivel (*De zusters bekruisigen zich.*) is mijn paard. Ik kocht het van een cavalerie-officier en U weet, dat soort lieden zijn nogal Goddeloos.

ZUSTER AMORIA : Ja, dat zeggen ze en ze kijken ook altijd naar vrouwen.

ZUSTER PORTIERIA : En dat zult gij erg vinden! Of vergis ik mij zustertje?

MOEDER OVERSTE : Over deze onderwerpen wordt bij de zusters van Geven en Nemen niet gesproken. Old Mack breng U paard naar de stal en haal Uw tas met vuile onderbroeken. Zuster Witte Reusia zal zich er persoonlijk om bekommeren. Zuster Amoria, wijs de heer Old mack even de weg.

ZUSTER AMORIA : Ja Moeder Overste. Gaat ge mee, vriend Mack?

OLD MACK : (*Neemt de zuster met waarderende blikken op.*) Nou, daar zeg ik geen nee tegen. Ik heb wel eens op slechtere kaarten de pot gevraagd.

ZUSTER AMORIA : (*Verlegen.*) Gekkie!

MOEDER OVERSTE : Wat hebt gij zojuist tegen zuster Amoria gezegd, mijnheer Old mack?

OLD MACK : Eh....., ik zei: "Omdat U het zo vriendelijk vraagt." (*Old Mack en zuster Amoria door de deur af.*)

MOEDER OVERSTE : Zuster Portieria, ik vrees, dat we met deze mijnheer Old Mack nog spannende dingen gaan beleven.

ZUSTER PORTIERIA : Moeder ge hebt ons toch geleerd, dat we mensen in nood niet voor de poort mogen laten staan.

MOEDER OVERSTE : Zuster Portieria, dat is zo en ik ben blij, dat gij mijn goede lessen onthouden hebt. We zullen dan ook ons best doen om deze trapper of wat het ook is zo goed mogelijk te verplegen. We zullen hem weer helemaal topfit afleveren aan het Wilde Westen. Maar de manier waarop hij naar zuster Amoria keek beviel me toch niet zo goed.

ZUSTER PORTIERIA : Ik wou dat hij zo naar mij gekeken had.

MOEDER OVERSTE : Zo kan het wel weer. Zuster, ge moogt niet zo frivoool denken. Dit kost U een rondje.

ZUSTER PORTIERIA : Een rondje?

MOEDER OVERSTE : Ja, voor straf bid gij een extra rondje Wees Gegroetjes.

ZUSTER PORTIERIA : Ja, moeder. Eh, nu meteen of kan ik het straks bij het Angelus doen?

MOEDER OVERSTE : Doe het maar wanneer je de bloemen water geeft. De anderen hoeven het niet te weten.

ZUSTER PORTIERIA : Dank U, moeder.

ZUSTER AMORIA : *(Belt aan.)* Zuster Portieria, ik ben het, zuster Amoria. Kunt gij Old Mack en mij binnenlaten?

MOEDER OVERSTE : Ja, ja, zuster Portieria is al onderweg.

ZUSTER PORTIERIA : *(Maakt met haar sleutel de deur open.)* Kom maar binnen.

ZUSTER AMORIA : *(Komt via de hoofdingang binnen en draagt de zadeltassen van Old Mack. Haar haar zit in de war en haar habijt zit scheef. Er zit stro aan haar kleren.)* Daar zijn we weer. Hebben we dat niet snel gedaan?

OLD MACK : *(Heeft over zijn schouder zijn zadel. Zijn muts staat scheef op zijn hoofd, hij heeft stro aan zijn kleren en lippenstift op zijn wang. Hij blijft in de deuropening staan en schiet naar buiten in de lucht.)* Zo, die zal het niet na vertellen!

MOEDER OVERSTE : Maar heer Mack wat doet U nu? Dit klooster is een oase van rust in een wilde en boze wereld. Hier wordt niet geschoten! Knoop dat in Uw oren!

OLD MACK : Sorry mevrouw.....,

MOEDER OVERSTE : Sorry mevrouw! Vergeef mij moeder zult gij bedoelen.

OLD MACK : Vergeef mij moeder, zult ge bedoelen. Er zat een houtduif op de klokketoren. En die rotbeesten kakken de hele boel onder.

ZUSTER PORTIERIA : Een houtduif, bij ons op de klokketoren?

OLD MACK : Ja, ik geloof dat het een houtduif was. Of was het een engel? Nou ja, wat doet het er toe. Hij is dood. De Heer hebbe zijn ziel.

ZUSTER AMORIA : Ha, ha, de Heer hebbe zijn ziel. Houtduiven hebben toch geen zielen. Of wel, lieve moeder?

MOEDER OVERSTE : De vraag is niet of houtduiven zielen hebben. De vraag is meer, wat hebben Old Mack en gij in de paardestal gedaan?

OLD MACK : *(Doet de deur achter zich dicht.)* We liepen per ongeluk tegen elkaar aan toen we het paard ontzadelden. Ja en toen vielen we in het stro. Verder niets.

MOEDER OVERSTE : Is dat zo, zuster Amoria? Verder niets?

ZUSTER AMORIA : Eh....., moeder, eh.....,

MOEDER OVERSTE : Zuster Amoria, in de catechismus staat: Liegen is altijd zonde! Denk daar aan.

OLD MACK : Maar mevrouwtje eh....., moeder overste, ik ben wel vlug, maar niet zo vlug. We waren toch slechts vijf minuutje samen onderweg.

MOEDER OVERSTE : Zwijg, heer Mack. Wij zijn de zusters van Geven en Nemen. Ik GEEF U nu opdracht verder te zwijgen en NEEM U Uw praatjes niet in geloofwaardigheid af. Einde discussie. Zuster Amoria, dit kost U een rondje.

ZUSTER AMORIA : Een rondje.....?

ZUSTER PORTIERIA : Een rondje Wees Gegroetjes. Wanneer gij mij helpt met de planten water geven, kunnen we dat klusje samen opknappen.

ZUSTER AMORIA : Oh, zit dat zo. Een rondje Wees Gegroetjes. Dank U moeder.

MOEDER OVERSTE : Graag gedaan, mijn kind. Ge brengt nu samen met zuster Portieria de spullen van de heer Old Mack naar mijn kamer.

ZUSTER AMORIA en ZUSTER PORTIERIA : Naar Uw kamer, maar moeder.....?

MOEDER OVERSTE : Kinderen doe wat je opgedragen wordt. Ik slaap vannacht in de bibliotheek op de bank.

OLD MACK : Ach mevr..., lieve moedertje, dat hoeft toch niet. Ik kan toch wel bij die kleine (*Wijst op zuster Amoria.*) in haar kamertje slapen. Ik zal ze heus niet opeten hoor.

ZUSTER AMORIA : Nou, dat mag best een beetje hoor, ondeugende vent.

MOEDER OVERSTE : Zwijg! Geen woord meer hierover. Zusters, neemt de spullen van die Old Mack en verdwijn uit mijn ogen.

ZUSTER AMORIA en ZUSTER PORTIERIA : Ja, lieve moeder. (*Ze pakken de tassen en het zadel en gaan rechts af.*)

MOEDER OVERSTE : Let er maar niet op vriend Mack, ze zijn nog jong en vervallen snel in zondige gedachten.

OLD MACK : Oh, maar daar zit ik niet mee hoor. Ik ben wel wat gewend. Ik heb lang onder de indianen geleefd, wat dacht je wat die indianen meisjes allemaal.....

MOEDER OVERSTE : Het interesseert mij geenszins wat die indianen meisjes allemaal denken en doen. U slaapt in mijn kamer. Ik slaap op de bank en alle zusters slapen gewoon in hun eigen bedje. En daarmee basta. Kom, we gaan naar de eetzaal. Ik ruik de pannenkoeken al. Lust U pannenkoeken?

OLD MACK : Oh, breek me de bek niet open. Pannenkoeken. Heerlijk, bijna net zo lekker als een glas whisky.

MOEDER OVERSTE : U bedoelt?

OLD MACK : Niets, nee hoor, ik weet best wel, dat er in een klooster geen whisky gedronken wordt.

MOEDER OVERSTE : Mis, helemaal mis. Ik drink iedere avond voor het naar bed gaan een paar flinke glazen whisky. Wij zijn een klooster van geven en.....

OLD MACK :.....innemen! Ha, ha, ha, dat is een goeie.

MOEDER OVERSTE : Kom, we nemen er eentje op de kennismaking.

OLD MACK : Goed gesproken moedertje. Ik begin je al behoorlijk aardig te vinden.

(Biedt haar zijn arm aan.)

MOEDER OVERSTE : Het is wederzijds, vriend Mack. *(Samen rechts af.)*

BILLY en BOBBY : *(Komen van links op. Billy kijkt om het hoekje van de ingang.*

Bobby staat achter hem, je ziet alleen zijn hoofd.) D'r is niemand.

BILLY : De dames zijn zeker aan het bidden.

BOBBY : Ja, ze zijn zeker aan het bidden.

BILLY : Bobby, broertje, dat geeft ons de kans om even rustig rond te kijken.

BOBBY : Ja, dan kunnen we even rustig rond kijken. *(Ze komen binnen en maken een rondgang door de hal.)*

BILLY : Veel bruikbare handel is er niet. Het is zeker een heel arm klooster.

BOBBY : Ja, ik denk dat het een heel arm klooster is.

BILLY : Alhoewel deze kandelaars wel interessant lijken.

BOBBY : Billy, broertje, ik denk dat deze kandelaars wel interessant kunnen zijn.

BILLY : Bobby, praat me niet steeds na.

BOBBY : Billyboy, je hebt gelijk, ik praat je steeds na, maar ja dat heb je wanneer je tweelingen bent. We denken steeds hetzelfde.

BILLY : Bobby, je zegt het verkeerd. Ik denk, en dan zeg ik wat ik denk, en dan zeg jij me na.

BOBBY : Ja, dat is zo, dan zeg ik je na. Wat denk je overigens van deze klok? *(Gaat naar de klok op het tafeltje.)*

BILLY : Zo te zien komt deze klok uit Mexico. Ik zie het aan de vormgeving.

BOBBY : Ja, wanneer je op de vormgeving afgaat, komt hij uit Mexico.

BILLY : Hij lijkt wel van goud!

BOBBY : Ja, hij lijkt wel van goud.

BILLY : Zou hij te koop zijn?

BOBBY : Misschien is hij wel te koop?

BILLY : We zullen het vragen.

BOBBY : Ja, laten we het vragen.

BILLY : *(Loopt naar de boog die naar de bibliotheek voert.)* Hallo daar, is daar iemand? Vol-lek!

BOBBY : Vol-lek!

BILLY : We zullen even geduld moeten hebben, het kloosterleven is nu eenmaal nogal traag.

BOBBY : Ja, het kloosterleven is vrij traag.

ZUSTER PORTIERIA : *(Komt van rechts op.)* Lieve hemeltje, we hebben alweer bezoek. Maar vreemdelingen, hoe komt gij binnen?

BILLY : We kwamen toevallig langs en dachten, kom laten we eens over die kloostermuur klimmen.

BOBBY : Ja, dat dachten wij.

ZUSTER PORTIERIA : Maar dat is toch niet nodig, naast de voordeur is een bel.

BILLY : Oh, die hebben we niet gezien. Nou, ja, wat doet het er toe, we zijn binnen. Mogen we ons even voorstellen, ik ben Billy en.....

BOBBY : Ik ben Bobby.

ZUSTER PORTIERIA : Billy en Bobby. Wat leuk! Ik ben zuster Portieria, ik ben hier de sleutelbewaardster. Jullie zijn zeker tweelingen?

BILLY : Ja, wij zijn tweelingen en we zijn tevens antiekhandelaren. We komen kijken of hier nog iets te halen valt,

BOBBY : Wij handelen in antiek.

ZUSTER PORTIERIA : Te halen?

BILLY : Bij wijze van spreken. Wij kopen antiek IN en we verkopen antiek UIT. Voornamelijk kloosterantiek en boerenantiek.

BOBBY : We doen voornamelijk in klooster- en boerenantiek.

ZUSTER PORTIERIA : Ja, dat zei Uw broer. Boerenantiek? Nou dan zullen jullie hier weinig vinden. De boeren zijn hier heel arm. Ze worden arm gehouden door de bandeleros, de rondzwerfende Mexicaanse bendes.

BILLY : Wij moeten het ook niet hebben van de kleine boeren maar van de grote hacienda's. Zuster eh.....,

BOBBY : Hoe zei U, dat U heette?

ZUSTER PORTIERIA : Portieria. Zuster Portieria.

BILLY : Zuster Portieria, wat vragen jullie voor deze klok?

BOBBY : Wat vraagt U voor die klok?

ZUSTER PORTIERIA : Deze klok, oh, lieve Hemel, die is niet te koop. Deze klok is Heilig.

BILLY : Heilig? Een heilige klok? Daar willen we graag meer over weten.

BOBBY : Wanneer je het mij vraagt, daar zouden we wel iets meer over willen weten..

ZUSTER PORTIERIA : Ik zal de moeder overste roepen, die weet er alles van en kan jullie er alles over vertellen. Maar ik denk niet dat ze de klok verkopen wil. Zoals gezegd, de klok is heilig. (*Loopt naar de bibliotheek-ingang en roept:*) Moeder overste, hallo, lieve moeder, hebt ge even tijd? Er is bezoek. (*Tegen de tweeling:*) Heren, een momentje geduld, ze zal zo wel komen.

BILLY : Geeft niks meid, we hebben alle tijd. Nietwaar broertje Bobby?

BOBBY : Ja, broertje Billy, we hebben alle tijd.

MOEDER OVERSTE : (*Komt van rechts op.*) Bezoek, hoe kan dat nu, ik heb helemaal geen bel horen luiden. Oh, eh, goedendag heren. Wat kunnen wij, de zusters van Geven en Nemen, voor U betekenen?